

28. navadna nedelja
Pirniče, 15. oktober 2017
»Svetli del rožnega venca«

Dragi bratje in sestre!

V mesecu oktobru se pogosteje kot sicer zaustavljamo ob Rožnem vencu. Premišljujemo o njem in ga tudi pogosteje molimo. Rekli smo že, da v molitvi rožnega venca prehodimo vso pot Jezusovega, in deloma tudi Marijinega življenja. Od Jezusovega spočetja, otroštva in mladosti, pa vse do poveličanja na Božji desnici in prihoda Svetega Duha na Jezusove učence, na Cerkev.

Minulo nedeljo smo si ogledali skrivnosti veselega dela Rožnega venca, dela, ki pripoveduje o Jezusovem otroštvu in mladosti, ali bolje o Jezusovih prvih 12. letih življenja. Kaj se je z Jezusom dogajalo po njegovem 12. letu v evangelijih ni zapisano ničesar. Spet ga srečamo šele, ko mu je 30 let in s krstom, ki mu ga podeli Janez Krstnik nastopi obdobje svojega javnega delovanja.

Ko molimo prvo desetko svetlega dela rožnega venca, imamo v mislih zakrament svetega krsta. Molimo za vse, ki se pripravljajo na krst; za njihove starše in botre. Molimo za tiste, ki jih starši iz tega ali onega razloga niso prinesli h krstu, naj jih Gospod po svojih skrivnostnih poteh nekoč vendarle privede v občestvo Cerkve. Ob tej desetki lahko pomislimo tudi nase in se vprašamo, kako mi živimo obljube, ki smo jih dali ob krstu, ali so jih, v našem imenu, izrekli naši starši. Se zavedam, da krst poleg pravic, ki mi kot kristjanu pripadajo, prinaša tudi dolžnosti? Se zavedam, da sem s krstom prejel tudi učiteljsko, preroško in duhovniško službo, z namenom, da sem tudi sam Jezusov pričevalec in oznanjevalec evangeljskega sporočila? Morda ne z besedo in pridiganjem, nedvomno pa s svojim zgledom in svojimi pravnimi odločitvami v povsem konkretnih življenjskih situacijah. Kot je Jezus s svojim krstom vstopil v javno življenje, smo tudi mi poklicani, da kot kristjani sooblikujemo družbo v kateri živimo.

Druga desetka svetlega dela nas popelje na svatbo v Kano Galilejsko. Tam srečamo Jezusa, ki pred svojimi učenci prvič razodene svojo moč, ki mu je dana kot Božjemu Sinu: voda se spremeni v vino. In kolikor že te prizore radi povsem konkretno predstavljamo, je njihov simbolični pomen še mnogo pomembnejši. Če voda predstavlja naše vsakodnevno, bolj ali manj dolgočasno in turobno življenje, Jezusova prisotnost tej vodi dá povsem novo kvaliteto. Zakonca, ki v svojo družino povabita Jezusa Kristusa, začitata, da je življenje z njim povsem nekaj drugega, kot brez njega. V tej desetki molimo za svojo družino, za zakone in družine naših sorodnikov, prijateljev in znancev, da

bi zmogli svoje življenje prepojit z Božjo prisotnostjo in živeti skladno s tem, kar nas Jezus uči. In voda bo tudi med nami postala vino.

Jezusovo osrednje poslanstvo je bilo oznanjati Božje kraljestvo. Kraljestvo osrečujočih medsebojnih odnosov; prostor, kjer odpuščanje in sprava premagujeta željo po maščevanju; prostor, kjer solidarnost in skrb za bližnjega nista le izjema ampak pravilo; prostor, kjer se vsak, ne glede na spol, raso, svoj izvor in stan, čuti sprejetega in ljubljenega. V tej desetki molimo za naše skupnosti: družino, župnijo, naš kraj, za vso Slovenijo, da bi znali živeti tako, da bi med nami raslo Božje kraljestvo: v miru, ljubezni in solidarnosti.

Gospod ni le na gori Tabor razodel svoje Božje narave, pač pa je to pozornemu očesu razodeval z vsem svojim življenjem. Ko je ozdravil bolne in obujal mrtve, ko je nasičeval lačne in odpuščal grešnikom, ko je vabil k ljubezni in iz ljubezni do nas umrl na križu. V tej desetki molimo za nas same, da bi se tudi v naših življenjih vedno znova kazalo, da smo Božji otroci. Da bi ljudje ob nas, iz naših besed in dejanj začutili, da je tisti, ki nas navdihuje Bog sam: On, ki je ljubezen in usmiljenje, On, ki vedno znova odpušča, On, ki mu nista tuja sočutje do ubogih in pripravljenost za bližnje dati celo svojega življenja.

Zadnja desetka svetlega dela nas popelje v dvorano zadnje večerje. Jezus je tam na simboličen način prvič obhajal svojo daritev na križu: prvo sveto mašo. Apostole je z naročilom: »*To delajte v moj spomin*« postavil za mašnike in jih naredil za ohranjevalce njegovega izročila. V tej desetki molimo za vse nas, kristjane, da bi znali ceniti sveto mašo, da bi radi prihajali k mizi Božje besede in Božjega kruha in tu zajemali moči za vsakodnevno življenje. Molimo za mlade družine, da bi otroke že od zibelke naprej navajale k ljubezni do bogoslužja, do Božje bližine v svetem Rešnjem Telesu. Molimo za duhovnike, ki so služabniki evharistije, da bi s svojim zgledom vabili vernike k češčenju Jezusa v Najsvetejšem zakramentu, da bi s poštenim življenjem ne delali svojemu poklicu in Cerkvi sramote. Molimo tudi za to, da nam Gospod dá novih duhovnih poklicev, da nekoč zares ne ostanemo brez Jezusove prisotnosti v naši sredi.

Dragi bratje in sestre! Vsaka od desetk nas na svoj način vabi in ponuja neizmerno paleto nagibov za molitev. Le začeti je treba in velika večina naporov bo s tem že za nami. Amen.